

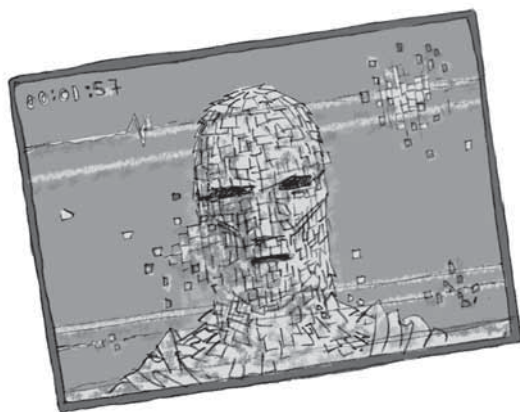
Patrik v nebezpečí

Za Klubem Tygrů to zapraskalo. Vyděšeně se otočili a uviděli obrazovku. Zapnula se sama od sebe a na ní spatřili podivné zjevení.

Byla to osoba v kostýmu vyrobeném tak z milionu zlatých destiček. Hlavu i obličej měla zakryté maskou ze stejného materiálu. Nacházely se v ní jen otvory pro oči a ústa.

„Barry, jsi v mé moci,“ pravil neznámý plechovým, zkresleným hlasem.

Luk, který uměl z Tygrů nejlépe anglicky, zavrtěl prudce hlavou. „Ne-ne, to je omyl. Tohle

není Barry, to je Patrik a Barrymu je jen podobný!“

„Ano, má pravdu, já jsem Patrik!“ sípal jeho nešťastný kamarád. „Věřte mi!“ hrůzou se mu orosilo čelo.

Neznámý se otřásl hlubokým a dutým smíchem. „Jsi opravdu vynikající herec, chlapče. Ale já ti na to samozřejmě neskočím. Bohužel jsme chytili i tvé kamarády. Ti nás ale nezajímají, proto je za chvíli vysadíme. Ty ale zůstaneš u nás!“

„Ne... prosím, ne! Nejsem Barry. Věřte mi, prosím!“ naléhal úpěnlivě Patrik.

„Klid, neboj, až přistanou, aby nás pustili, vytáhneme tě s sebou!“ zašeptala mu Biggi.

V tu ránu se ze stěny vyklopila čtyři chapadla a stiskla Patrika ocelovou silou. Nemohl se ani pohnout.

„On zůstane, vy půjdete!“ ozval se výhrůžný plechový hlas z reproduktoru. „A varuju vás: jestli o téhle příhodě někomu jen ceknete, nebo dokonce poběžíte na policii, hodíme vašeho kamarádíčka do řeky Hudson. S kusem betonu